

Бий! бий, барабане!

Волт Вітмен

Бий! бий, барабане! — сурми, сурмо, сурми!
У вікна — в двері — ввірвись невідпорною силою,—
В церкву — розметаєш урочисту відправу,
В школу — годі нидіти школяреві,
Не проминай нареченого — не час йому тішитися з нареченою,
Ані мирного ратая — не час мирно орати поле чи збирати
врожай,—
Так несамовито гримить барабан, так пронизливо кличе сурма!
Бий! бий, барабане! — сурми, сурмо, сурми!
Над міським тлумом, над гуркотом коліс по бруківці;
Чи постелено вдома постіль для того, хто йде до сну? — жоден
не мусить заснути в ліжку!
Жодного гендляря сьогодні, жодного ділка й спекулянта —
чи не годі їм гендлювати?
Чи не годі базікати базікам? Чи не годі співати співакові?
Чи правникові не годі обстоювати справу свою перед судом?
Швидше, гучніше бий, барабане! — дми, сурмо, несамовитіше!
Бий! бий, барабане! — сурми, сурмо, сурми!
Не приставай на замирення, вмовлянь жодних не слухай,
Не зважай на полохливих — нехай собі скімлять та моляться! —
Не зважай на старого, що юнака хоче стримати,
Будь глухою до голосів дитячих і благань материнських,—
Хай навіть мари здригнуться, де мертві лежать,
чекаючи похорону,
Так грізно гримиш ти, о барабане,— так гучно сурмиш ти,
сурмо.

Переклад М. Стріхи